

РЕШЕНИЕ

№ 4512

гр. София, 05.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16
състав**, в публично заседание на 12.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **1011** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 13, ал. 5 от Закона за социалното подпомагане /З./.

Образувано е по жалба на И. Н. Г. П. П. Ж. срещу Заповед № 1073/20.11.2012г. на директора на дирекция Социално подпомагане – М., потвърдена с Решение № РД-01-697/20.12.2012г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане - С. град.

В жалбата до съда се твърди, че административният орган незаконосъобразно е отказал отпускане на целева помощ за отопление и електроенергия за отоплителен сезон 2012/2013г., като неправилно е приел, че жалбоподателят притежава недвижим имот. В хода на устните състезания по делото жалбоподателят поддържа подадената жалба, по изложените в същата основания, с искане за отмяна на оспорената заповед. Претендира присъждане на направените във връзка с делото разноски.

Ответникът - директора на дирекция за социално подпомагане (ДСП) - М. чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна и изразява искане съдът да постанови решение, с което да я отхвърли.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и въз основа на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна - адресат на оспорения индивидуален административен акт, с пряк интерес от оспорването и при спазена процедура по задължителното му административно обжалване. По делото не са представени данни

за датата на връчване на решението на директора на Р. - С. град на жалбоподателя, поради което съдът приема, че жалбата от 08.01.2013 г. е подадена в срока по чл. 149, ал. 3 от АПК и като такава е процесуално допустима.

Разгледана по съществото на спора, същата е основателна, по следните съображения: Съгласно чл. 168 от АПК съдебната проверка за законосъобразност на оспорения административен акт включва преценка за компетентността на органа - издател, спазването на предписаната от закона форма, процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

Със заповед № 1073 от 20.11.2012г., издадена от директора дирекция Социално подпомагане – М., въз основа на молба - декларация за отпускане на помощ, подадена от И. Н. Г. П. П. Ж., е направен отказ за отпускане на целева помощ за отопление, на основание Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление. Като мотиви за отказа си административният орган е посочил, че И. Н. Г. П. П. Ж. не отговаря на условията на чл. 10, ал.1, т.4 от Правилника за прилагане на закона за социално подпомагане (ППЗСП), тъй като притежава недвижим имот, който може да бъде източник на доходи.

Заповедта е оспорена пред горестоящия административен орган – директора на Регионална дирекция Социално подпомагане – С. град, който с Решение № РД-01-697/20.12.2012 г. я е потвърдил по съображения, подробно изложени в решението.

Съгласно разпоредбата на чл. 13, ал.2 от З. социалните помощи се отпускат със заповед на директора на дирекция Социално подпомагане или от упълномощено от него длъжностно лице. Предвид цитираната разпоредба настоящата инстанция приема, че оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган.

Административното производство е образувано по молба - декларация на И. Н. Г. П. П. Ж., приета на 17.10.2012г. с искане за отпускане на целева помощ за отопление.

В хода на административното производство е изготвен социален доклад от 17.10.2012г. Направено е предложение на И. Н. Г. П. П. Ж. да бъде отказано отпускане на исканата целева помощ, тъй като не отговаря на условията на чл. 10, ал.1, т.4 от ППЗСП.

Въз основа на този доклад е издадена и оспорената заповед, с която на И. Н. Г. П. П. Ж. е отказано отпускане на целева помощ за отопление.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление право на целева помощ за отопление имат лицата и семействата, чийто средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на молбата-декларация е по-нисък или равен от диференциран минимален доход за отопление и отговарят на условията по чл. 10 и чл. 11 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане.

Съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 4 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане, месечна помощ (каквато е и тази за отопление) се отпуска, ако лицата или техните семейства не притежават движима и недвижима собственост, която може да бъде източник на доходи, с изключение на вещите, които служат за обичайно потребление на лицето или семейството.

Между страните е безспорно, че И. Н. Г. П. П. Ж. живее сам в общинско жилище и е с 68 % трайно намалена работоспособност, определена по Експертно решение на ТЕЛК № 1649 от 134/27.09.2012г., със срок до 01.09.2015г. Административният орган е изготвил социална оценка, с която е установено, че И. Н. Г. П. П. Ж. отговаря на

изискванията по чл. 2, ал. 1 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г., но като пречка за получаване на целева помощ за отопление е изтъкнал притежанието на недвижим имот.

Настоящата инстанция не споделя изложените в социалния доклад и решението на директора на Р. – С. мотиви относно наличието на недвижим имот, който може да бъде източник на доход. Видно от представената справка от Служба по вписванията [населено място], относно И. Н. Г., ЕГН [ЕГН], с нотариален акт № 45 от 01.04.1999г., вх. Р.. 38938, дв.вх.рег. 6686, том 24, № от описна книга 5866 от 01.04.1999г., от жалбоподателя, като продавач, е извършено прехвърляне на лицата Б. Б. П. и Д. К. С., като купувачи, на право на строеж за построяване на четириетажна жилищна сграда в [населено място], [улица]. Изрично в нотариалния акт и в регистъра на Служба по вписванията – [населено място] е записано условието, че прехвърлянето не включва $\frac{1}{2}$ идеална част от дворното място и право на строеж за тристайния апартамент на ет,1, което е учредено в полза на В. Г. Д.. Следователно, установено е, че И. Н. Г. П. Ж. притежава $\frac{1}{2}$ идеална част от дворно място. Наличието на недвижим имот, обаче, като самостоятелно обстоятелство не обосновава безспорен извод, че този имот представлява източник на доход. Необходимо е да се установи, че имотът е в състояние да осигурява доходи на лицето. Следва да се установи дали е възможно този недвижим имот да бъде обект на самостоятелно прехвърляне, дали е възможно самостоятелното му ползване и отдаване под наем, дали се намира в състояние, което прави невъзможно неговото използване. В този смисъл, изводът, че притежаването на недвижим имот представлява източник на доходи за лицето, което иска отпускане на социална помощ, следва да бъде подкрепен с доказателства, че посоченият имот е в състояние, което позволява да бъде използван, респ. продаден или отдаден под наем. Такива доказателства не са представени по настоящото дело, както и не се твърди за съществуването им от страна на административния орган.

Предвид изложеното, Заповед № 1023/20.11.2012г. на директора на дирекция Социално подпомагане – М., [населено място] се явява незаконосъобразна и като такава следва да бъде отменена. Жалбоподателят отговаря на предвидените в Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление и ППЗСП материално правни условия за отпускане на заявената в молбата от 17.10.2012г. целева помощ за отопление с електрическа енергия. Тъй като това правомощие е от изключителната компетентност на административния орган, на основание чл. 173, ал.2 от АПК, преписката следва да бъде изпратена на директора на дирекция Социално подпомагане – М., [населено място] за издаване на нова заповед за отпускането ѝ и за определяне на нейния размер, при спазване на дадените в настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на спора и предвид изрично заявената претенция на жалбоподателя, на същия следва да се присъдят направените във връзка с делото разноски, които представляват платени такси за снабдяване със справки от имотен регистъра при Агенция по вписванията, общо в размер на 26,50лв.

Водим от изложените мотиви и на основание чл. 172, ал.2 от АПК във връзка с чл. 173, ал.2 от АПК, Административен съд, С.-град, I –во Административно отделение, 16-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № 1073/20.11.2012г. на директора на дирекция Социално подпомагане – М., потвърдена с Решение № РД-01-697/20.12.2012г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане - С. град и

ИЗПРАЩА делото като преписка на директора на дирекция Социално подпомагане – М., [населено място] за решаване на въпроса по същество при спазване на дадените в мотивите на настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Агенция за социално подпомагане да заплати на И. Н. Г. П. П. Ж., ЕГН [ЕГН] направените във връзка с делото разноски в размер на 26,50,00 лв. /двадесет и шест лева и 50ст./.

Решението подлежи на касационно оспорване пред Върховния административен съд на Република Б. в 14-дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

Административен съдия: